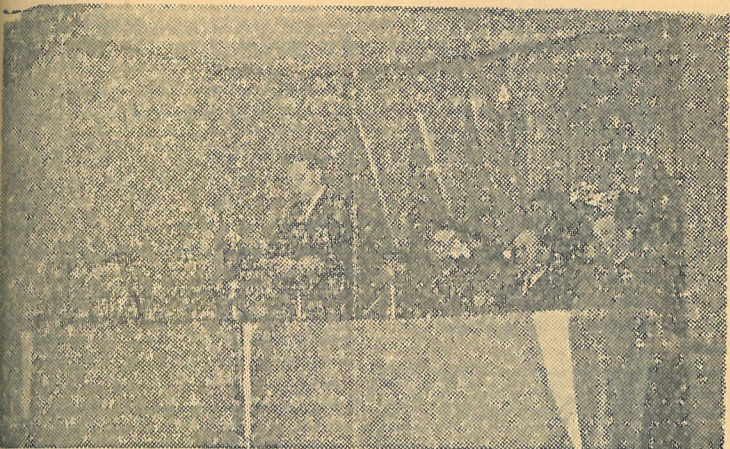
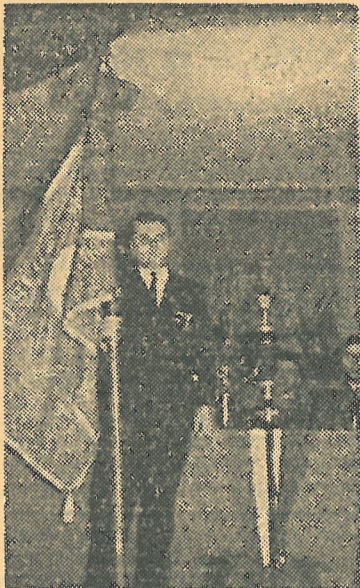

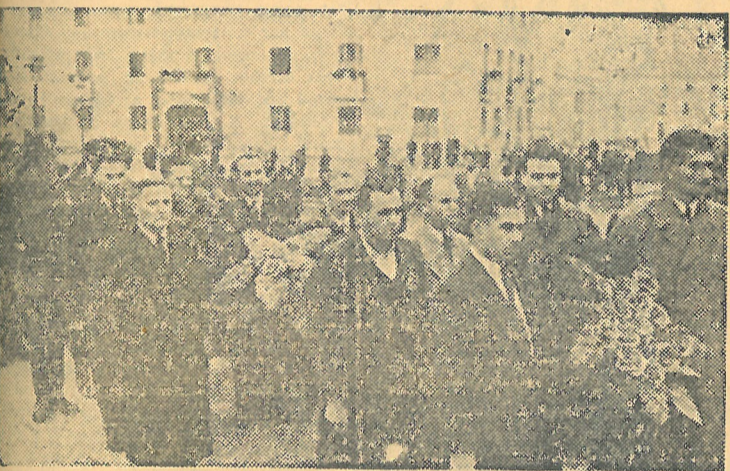
A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulóján

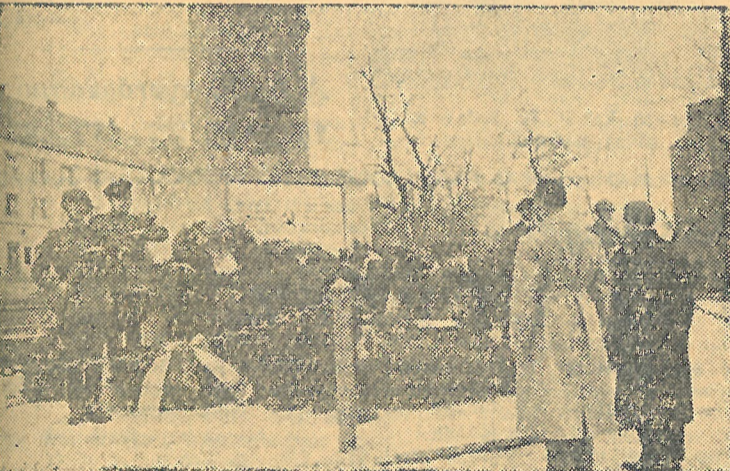
1

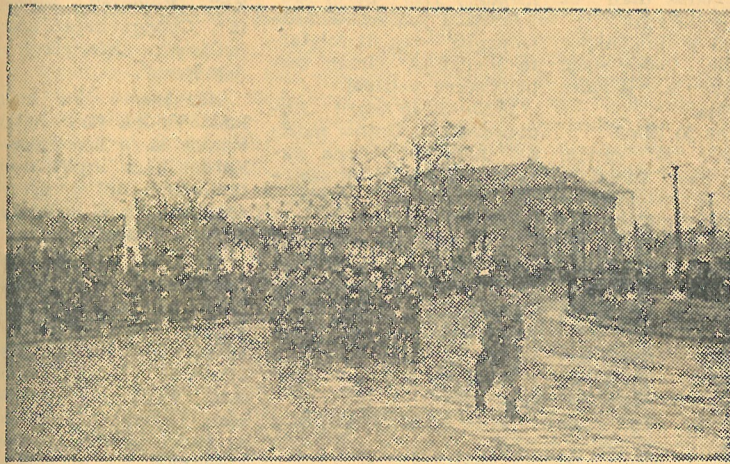
5

2

3

4

1. Az ünnepély elnöksége. (Baski Sándor elvtárs az ünnepi beszédet mondja.)
2. Koszorúzás a Hősök emlékművénél.
3. A fegyveres erők díszőrséget állnak az emlékmű előtt.
4. Tiszteleg a munkás-örség.
5. Az MSZMP városi bizottsága zászlót adományoz a KISZ-nek.
6. A honvédség koszorúja.

6

Méltón ünnepeltük november 7-ét

A Várpalotai Állami Általános Leányiskola növendékei is méltóképpen igyekeztek megünnepelni a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulóját. Már hetekkel előbb folyt az izgalmas készülődés. Az úttörő-csapat versenyekkel és színes műsorral akarta színessé tenni a nevezetes napot. Osztályok között folyt a tanulmányi verseny. A szavalók pedig a szép versmondás technikáját gyakorolták. November 6-án délelőtt volt a szavalóverseny döntője, melyen tizennégy növendék vett részt. Arany János legszebb költeményeit csendültek fel. Utána az osztályok közötti tanulmányi verseny értékelése volt. A növendékek tele izgalommal várták az eredményt. Délután a kultúrházban volt az ünnepély. Az úttörő induló után az iskola igazgatója tartotta meg az ünnepi megemlékezést, majd ismertette a verseny eredményét. A tanulmányi verseny győztesének, a VI. a. osztálynak gyönyörű vándorzásdíjat nyújtott át, majd a szavalóverseny győztesének szép könyveket adott át. Két első helyezett lett: Császár Ágnes és Gilich Márta tanulók. De a többi versenyző is értékes jutalomban részesült.

Ezután művészi műsor következett. Az iskola énekkara Combos Katalin vezetésével szép énekszámokat adott elő. Megérdemelt tapsot kaptak Palotás Andrásné és Récsy Józsefné által betanított táncok. Gyönyörű volt a napközi otthon tanulóinak tánca is, melyet Németh Gézánné tanított be. Sikerben nem maradt le a szavalók csoportja sem, akik bemutatták a szép versmondás technikáját. Itt Kakas Valéria tanár buzgólkodott. A lelkes hangulatot még jobban fokozta a kicsinyek által előadott énekek és táncok, melyeket Németh Józsefné és Palotás Andrásné tanítottak be. A honvédség üdvözlését Dobozi Zoltán százados tolmácsolta, akinek szavait fergeteges taps fogadta. A növendékek csillogó szemmel, új elhatározásokkal indultak az iskolába, hogy jó munkájukkal kiérdemeljék a szovjet emberek megbecsülését.

Léránt Árpád iskolaigazgató.

December 26-ig befejezzük éves tervünket

Egész röviden szeretném az elvtársakat tájékoztatni üzemünk életéről, dolgozóink problémáiról, és a három alumíniumkohó nemes vetélkedéséről.

Nem írunk száraz számokat, hiszen ezek megvannak nálunk is, az eredmények a körülményekhez képest kielégítőek. Ezt azért mondom így, mert üzemünk nem megy 100 százalékos kapacitással, sok a rezsi-költség, és így az eredmények nem alakulhatnak úgy, mintha teljes üzemeltetéssel mennénk. Előző évben megírtam üzemünk termelési tényállását, a negyedéves önköltség alakulását, most várjuk a választ, hogy jó volt-e vagy sem.

A három kohó közötti verseny még nincs teljesen kiértékelve, mert Ajka még nem küldte meg termelési jelentését, de idáig úgy néz ki, hogy a mi üzemünk az első. Kohászaink és üzemünk összes dolgozói érzik, hogy ez nagy felelősséggel jár, és úgy dolgozunk, hogy ez évben is december 26-ra az éves tervünket befejezzük. Ez egy igen szép felajánlás volt a VI. brigádtól, melyhez a többi brigádok is csatlakoztak. A lehetőségeink megvannak, hiszen a kapcsolat jó a műszakiak és a fizikaiak között, ez az előfeltétele annak, hogy biztosítani tudjuk üzemünk dolgozóinak az év végi nyereségviszta-értésből egyhavi keresetüket.

A dolgozókról való gondoskodásról, szociális helyzetükről. Tudjuk, hogy országunkban még igen nagy a lakáshiány és ez Inotára duplán vo-

natkozik. Van két lakótelepünk, az egyik a szép készenléti lakótelep, ennek örülünk is. A másik lakótelep az Alukohó II., vagy a VI. barak, ahol szintén dolgozóink laknak. Ezek az épületek nem véglegesek, felvétel nélküli épületek voltak, és legyünk csak ószinték, egészségtelenek. Ha esik az eső, beázik. Beszélgetve Kiss igazgatóval, úgy is mint tanácsstaggal és mint kommunistaival, hogy mit lehetne tenni, hogy a jelenlegi körülmények közt is javítsunk a lakásproblémákon, Kiss elvtárs elmondta, hogy sikerült pénzt szerezni, még a rossz idő beállta előtt lakhatóbbá és jobb körülmények közé helyezni az ott lakó dolgozókat.

Egy másik kérdés. Üzemünk négy szakban dolgozik és dolgozóink különböző helyekről járnak be, és az egyik munkaterületről a bejáró dolgozóknak nem tudunk autóbust biztosítani. Ez természetesen az adott helyzetben, hiszen 5 főnek egy autóbust beállítani bűn volna népgazdaságunk ellen. Hosszú idő után úgy oldottuk meg, hogy műszakcsere-t csináltunk és így nem kell a dolgozóinknak naponta 16 kilométert kerékpározni. Ez csak egy a sok közül, de ebből is láthatjuk, hogy nemcsak az üzemi problémákkal foglalkozik vállalatunk vezetősége, hanem a dolgozók szociális helyzetével is. Ez a szoros együttműködés titka, üzemünk jó eredményeinek.

Miklós István.

Túl az Óperencián

Ha nem tudnám, hogy Kálmán Imre soha nem járt Várpalotán, megesküdnék, hogy a Csárdáskirálymő örökség koringóját út komponálta. Itt bizony, még pedig a bányá udvarán. Mert amióta divatba jött az őszi esőzés, azóta a központi bányatelepet időnként ellepi az Óperenciás tenger. És, amikor a munkaidő elteltével mi vidékről bejárók vágyakozva nézünk a vasútállomásra, mint a boldogság szigetére, lelkünkben felszendül a felejthetetlen melódia: Túl az Óperencián, boldogok leszünk...

Igen ám, de, hogy jutunk túl az Óperencián? Es akkor eszembe jutott, hogy a mi népgazdaságunk hatalmas összegeket áldoz a munkások munkába- és hazaszállítására. Ez mind szép, de a mai modern világban igazán gondolhattak volna arra, hogy ne csak a szárazföldi és légi közlekedést jökeletessék, hanem a víziközlekedést is. Ne csak mindent Pestnek! Ha a Dunán járhat vízibusz, miért ne járhatna Várpalotán is? Hisz itt is nagy szükség lenne rá.

Még szerencse, hogy Petőfi százegynéhány évvel ezelőtt megírta, hogyan kelt át János vitéz az Óperenciás tengeren. Igaz, hogy az emberek nem fújtak pipjukba nem jött az óriás, hanem szépen megkérték gumicsizmás barátainkat és azok hátán átkeltek a vízen. Szép kis történet zenével és mesével fűszerezve.

Most már csak azt szeretnénk tudni, hogy víziközlekedés hiányában az illetékesek, milyen intézkedést tesznek. Vagy törlik a divatból az őszi esőzést (ez nem valószínű). Vagy beszeresnek néhány vízibuszt. Ez ugyan kifizet, mert van ennek a lapubejártnak egy furcsa tulajdonsága, mégpedig az, hogy hetekig tartó napsütés esetén a buszt talonba tehetik. Lenne még egy javaslat, tessék választani!

Ha árkot ásának a víz elvezetésére, csak a dal maradna. A tenger és a tengernyi bosszúság elmúlna.

A. M.